

Centrum voor Ontwikkeling, Documentatie en Informatie Palestijnen

Ectorsstraat 19, 3400 Landen
Rekeningnr: 000-1576647-09

Tel: 011-88.15.52
Webstek: www.codip.be

E-mail: Codip@skynet.be
www.sabrashatila.web-log.nl

Inhoud

0. Editoriaal.
1. Israëlsch woordenboek
2. Gedicht: Wraak
3. Israëlsche vredesactiviste
Peled over racisme
4. Reisverslag Jan Van Herzele:
deel 2.
5. CODIP-Actief.

“Ze vernietigen onze herinneringen en ze zullen daar niet stoppen. Ze zullen onze taal vernietigen, onze Arabische straatnamen. We zullen Joods worden.

“Onze loyaliteit is onze natie, Palestina, niet Israël. We kunnen niet trouw zijn aan een land dat onze huizen vernietigt en dat verantwoordelijk is voor onze Nakba.”

Palestijnen in Israël over het anti-Nakba wetsvoorstel.

Beste Vrienden van Palestina,

Volgens Dror Etkes van de Israëlsche advocatengroep Yesh Din kent Israël onder de regering Netanyahu-Lieberman de meest intensieve bouwactiviteiten sinds 2003. Er komen nieuwe buitenposten, kolonies en apartheidswegen en een uitbreiding van de bestaande nederzettingen, alle illegaal op Palestijns land.

Een Israëlsch wetsvoorstel om de herdenking te verbieden van de Palestijnse exodus van 1948, door Palestijnen de ramp (Nakba) genoemd, heeft het niet gehaald. Ook het voorstel een eed van trouw aan de Joodse staat in te voeren is voorlopig van de baan. In de nieuwe versie van het wetsvoorstel staat wel dat er geen overheids-geld meer mag worden besteed aan de Nakba-herdenkingen. Maar de rechtse partijen in Israël zullen doorgaan met het indienen van dergelijke wetsvoorstellen. Daarmee willen ze de Arabisch-Palestijnse minderheid in Israël monddood maken.

Israël gebruikt 82 % van de watervoorraden op de Westelijke Jordaanoever. De Wereldbank berichtte over deze opmerkelijke ongelijkheid in het waterverbruik van Palestijnen en Israëli's.

Israëli's, die de watervoorzieningen in de regio controleren, gebruiken gemiddeld 240 kubieke meter water per persoon per jaar, tegenover 75 kubieke meter voor Palestijnen op de Westelijke Jordaanoever. Op de Westbank moeten Palestijnen ook in steeds grotere mate gebruik maken van water dat wordt aangekocht bij Mekorot, de nationale Israëlsche watervoorzieningsmaatschappij.

In sommige gebieden van de Westelijke Jordaanoever moeten Palestijnen overleven met 10 tot 15 liter water per persoon per dag. Dat is vergelijkbaar met de hoeveelheid water die om humanitaire redenen wordt aanbevolen om epidemieën te vermijden. In Gaza is de situatie nog erger, omdat slechts 5 tot 10 procent van het water er zuiver genoeg is om te drinken.

In Libanon werden intussen tientallen spionnen van de Israëlsche geheime dienst Mossad opgepakt. Eén van hen was een autoverkooper die al jarenlang topmensen van Hezbollah voertuigen verkocht met Israëlsche af luisterapparatuur. Eerder berichtte de Turkse media over de betrokkenheid van de Mossad achter het 'Er-genekon netwerk' dat de Turkse regering omver wou werpen.

1. Israëlish woordenboek

Een Palestijn heet een onderontwikkelde Arabische barbaar. De Apartheidsmuur is een veiligheidshekkens. De Duitse kanselier Merkel spreekt altijd over een *Sicherheitszaun um die Bürger gegen Terror zu schützen*.

De check-points (Palestijns-Hebreeuws: *machsom*) zijn controleposten voor de veiligheid. Bezet land is betwist gebied. Een vrijheidsstrijder of activist is een terrorist. Een vluchteling is een Arabier die zijn land verliet en nooit meer terug kan. Het vluchtelingenprobleem is een onbestaand probleem. De etnische zuiveringsoorlog is een onafhankelijkheidsoorlog.

Bombardementen en aanvallen op Palestijnse burgers heten verdediging van de inwoners van Israël. Regenbuisprojectielen zijn terroristische raketten. Smokkeltunnels voor voedsel, generatoren en wapens zijn wapensmokkeltunnels van terroristen. Land waar Palestijnen werden verdreven heet verlaten land. Tekorten voor de inwoners van de Gazastrook heten loodsens tot de nokken gevuld met voedsel en medicijnen. Afgegrensdde grenzen van de Gazastrook heten tientallen vrachtwagens noodhulp per dag.

Een etnocratie heet een democratische staat Israël. Een apartheidstaat Israël heet staat met gelijke rechten voor alle inwoners. Een afgesloten Gazastrook heet constant open grenzen. Het democratisch verkozen Hamas heet de terreurbeweging Hamas. Vernielde Palestijnse fruit- en olijfbomen heten de woestijn doen bloeien.

Oeverloos praten zonder resultaat op het terrein zijn vredesonderhandelingen. Het duivels akkoord tussen neoconservatieven en zionisten heet de Annapolis vredesovereenkomst. Palestijnse activisten zijn Arabieren met bloed aan hun handen. De Israëlishche oorlogsregering heet het Israëlishche veiligheidskabinet. Illegale uitbreiding van kolonies heet de natuurlijke groei van de Israëlishche bevolking. Sporadische verzetsdaden heten dagelijkse terreurdaden. Kritiek op Israël heet antisemitisme. Het uitmoorden van burgers heet recht op zelfverdediging. Krijgsgevangen bezettingssoldaten heten ontvoerde soldaten. Een politieke daad heet een terreurdaad.

Meer Palestijnse gevangenen oppakken dan men er vrijlaat heet gevangenenruil. Een bezettingsoorlog heet een conflict (als waren er twee gelijkwaardige partijen en geen bezetter versus het bezette volk). Woonwijken heten infrastructuur van terroristen. Fabrieken zijn wapenopslagplaatsen van Hamas. Buitengerechtelijke executies zijn uitschakeling van terroristen. Het zionistisch ideeëngoed willen vervangen door een staat die alle inwoners gelijk behandelt heet 'Israël van de kaart vegen'. Kernenergie benutten voor dagelijks gebruik heet kernwapens maken.

Een Palestijnse president, die zonder goedkeuring van het parlement of het volk aan de macht blijft na afloop van zijn termijn, heet 'de enige vertegenwoordiger van het Palestijnse volk'. In landen, die het Westen niet aanstaan, heet men dit een dictator. Hamas heet men extremistisch, Fatah en Abu Mazen gematigd. Haider heet men extreem-rechts. Oorlogsterroristen uit Israël krijgen andere namen: vredesduif, links, centrum-rechts of rechts, maar nooit 'de extreem-rechtse regering Netanyahu-Lieberman'.

Palestina etnisch zuiveren heet 'illegale huizen afbreken' (die dan altijd van Palestijnen zijn) en 'de werk- of verblijfsvergunning intrekken' (die dan ook altijd van niet-joden zijn). Een Palestijnse actie van verzet is een terreurdaad, maar een Israëlishche actie van de staat is wettige zelfverdediging of recht op vergelding ('wraak').

Raakt een Arabische leider in conflict met een westerse regering, dan is hij 'anti-westers'. Westerse regeringen zijn nooit 'anti-Arabisch'. Wordt een katholiek verkozen, dan zegt men nooit dat 'het christendom oprukt'. Komt een Arabische moslim aan de macht via verkiezingen, dan heet dit 'de oprukkende islam'. Hamas is 'anti-Israëlish', maar joodse kolonisten niet 'anti-Palestijns'. Palestijnen die geweld gebruiken tegen Israëlishche burgers zijn 'terroristen', maar Israëliers die geweld gebruiken tegen Palestijnse burgers zijn 'haviken' of 'hardliners'. Israëlishche politici die een geweldloze oplossing zoeken zijn 'duiven', maar hun Palestijnse tegenvoeters 'gematigd' - implicerend dat alle Palestijnen fanatiekelingen zijn. (Joris Luyendijk over de berichtgeving in het Midden-Oosten).

2. Gedicht: Wraak - Taha Muhammad Ali (Nazareth)

Op sommige momenten wens ik dat ik de man
die mijn vader doodde en ons huis verwoestte
en mij naar een klein land verdreef,
in een duel zou kunnen ontmoeten.
En als hij me zou doden zou ik uiteindelijk rusten,
en als ik er klaar voor zou zijn, zou ik mijn wraak nemen!

Maar wanneer aan het licht zou komen,
bij het verschijnen van mijn rivaal,
dat hij een moeder had die op hem wachtte,
of een vader die zijn rechterhand zou plaatsen over
de plaats van zijn hart in zijn borst,
wanneer zijn zoon zelfs maar een kwartier te laat was,
voor een ontmoeting die zij hadden gepland,
dan zou ik hem niet doden, ook al kon ik dat.

Evenmin zou ik hem vermoorden
wanneer snel duidelijk zou worden
dat hij broers of zussen had
die van hem hielden
en er voortdurend naar verlangden om hem te zien.
Of als hij een vrouw had die hem groette en kinderen die
zijn afwezigheid niet konden verdragen
en die opgewonden raakten van zijn cadeaus.
Of dat hij vrienden of metgezellen had,
buren die hij kende, of medegevangenen,
of zaalgenoten in een ziekenhuis, of klasgenoten van zijn school,
die naar hem vragen en hem de groeten doen.

Maar als zou blijken dat hij alleen was,
afgesneden als een tak van een boom,
zonder een moeder of vader, broer noch zus.
Vrouwloos, zonder een kind.
En zonder familieleden, buren, of vrienden,
collega's of metgezellen,
dan zou ik niet iets aan zijn pijn toevoegen
in die eenzaamheid.
Niet de kwelling van de dood,
en niet het verdriet om het overlijden.
In plaats daarvan zou ik er mee tevreden zijn
als ik hem kon negeren wanneer ik hem op straat zou tegenkomen
omdat ik mijzelf ervan overtuigde
dat hem geen aandacht geven
op zichzelf een soort van wraak was.

Bron: <http://www.islamwijzer.nl/forums/vbnews.php?do=viewarticle&artid=141&title=wraak>

3. Israëlische vredesactiviste Peled over racisme

Volgens de Israëlische vredesactiviste Nurit Peled-Elhanan is er geen wezenlijk verschil tussen de Palestijnse zelfmoordactivist die haar dochter doodde en een Israëlische soldaat die verantwoordelijk is voor een miskraam van een Palestijnse vrouw aan een checkpoint. Ze zijn beiden slachtoffer van de Israëlische bezetting van Palestina. *"Het was alleen racisme dat de soldaten motiveerde om in Gaza onschuldige kinderen en hun ouders te vermoorden. Het is alleen racisme dat bestuurders van bulldozers*

motiveert om huizen te verwoesten met de bewoners er nog in, om wijngaarden en akkers te vernietigen en eeuwenoude olijfbomen uit de grond te rukken.

Alleen racisme kan wegen bedenken waarvan het gebruik is toegestaan op basis van ras, en het is alleen maar racisme dat onze kinderen drijft om vrouwen te vernederen die hun moeders zouden kunnen zijn en om oude mensen te beschimpen bij die vreselijke controleposten, om jonge mensen van hun eigen leeftijd te slaan die net zoals zij met hun families een dag naar zee zouden willen, en om onbewogen toe te kijken terwijl vrouwen op straat bevallen. Het is puur racisme dat onze beste piloten motiveert om bommen van duizend kilo te werpen op flatgebouwen in Gaza en het is alleen maar racisme dat deze criminelen in staat stelt om 's nachts onbekommerd te slapen."

Nurit Peled-Elhanan tijdens een toespraak in Amsterdam.

4. Reisverslag Jan Van Herzele: deel 2.

Voor deel 1, met onder meer een inleiding betreffende de toestand in Palestina voor wie hiermee nog maar weinig bekend is, verwijs ik naar:

<http://palestinareis.web-log.nl/palestinareis/2009/04/impressies-uit.html>.

.....

Het beeld dat wij uit Palestina meegenomen hebben, is het resultaat van wat wij met eigen ogen gezien hebben en met eigen oren gehoord hebben, van gewone mensen, die verteld hebben wat zij meemaakt hebben en meemaken. Mensen die, weliswaar, in vele gevallen het voortouw nemen in geweldloze vormen van verzet, zoals bij voorbeeld het rondleiden van Westerlingen. Of in het organiseren van activiteiten in een vluchtelingenkamp, bij voorbeeld Palestijnse volksdansen voor jongeren, ten einde de hoop op een toekomstperspectief in stand te houden te midden van de dagelijks ondervonden onderdrukking. Of in het runnen van een landbouwcoöperatieve voor vrouwen. Mensen die, zoals de wetenschappers van de "Hydrology Group", geleid door hun neutrale instelling van exacte wetenschappers, automatisch tot politieke conclusies gekomen zijn (voor een resumé betreffende de toestand in verband met water in Palestina: zie o.m. deel 1 van deze "impressies"; voor cijfers betreffende water: zie de 1ste bladzijde van deze CODIP-pers). Ik wens de nadruk erop te leggen, dat geen van de mensen die wij gesproken hebben, ons als een extremist overgekomen is.

.....

Zo bij voorbeeld die Israëlische militair van "Breaking the Silence". Vooraleer enige uitleg of duiding bij die naam of die organisatie te geven, lijkt het mij nuttig, het begin van zijn verhaal na te vertellen.

Op het einde van het middelbaar onderwijs moet iedere Israëlische jongen naar het leger. Wel kan je ervoor kiezen, vooraf een jaar burgerdienst te doen, bij voorbeeld werken met kansarme kinderen. Dat laatste is wat onze woordvoerder gedaan heeft. Dat heeft hem de gelegenheid gegeven, even afstand te nemen van de met de paplepel opgegeven idee-fixen. Om het verhaal te begrijpen, is het namelijk nuttig, te weten, dat in Israël iedereen opgevoed wordt met de slogan "de enige goede Arabier is een dode Arabier". Dat geldt dus niet alleen voor de extremistische milieus en scholen waarover je soms hoort in TV-reportages. Onze woordvoerder kwam uit een gemiddeld milieu. Hij is het onderhoud begonnen met het verhaal van zijn eerste twintig minuten inzet in Palestina.

Het leger voert alleen opdrachten uit. De militairen, zoals overal ter wereld en zeker in conflictgebieden, stellen zich geen vragen bij de legaliteit, laat staan bij de menselijkheid van die opdrachten. Er moest voor gezorgd worden, dat het uitgaansverbod dat door het Israëlisch bezettingsleger in een Palestijns dorp was uitgevaardigd, werd nageleefd. Het was mooi weer. Op de ommuurde speelplaats van een school waren nog kinderen aan het spelen. De uitgang werd afgezet, de speelplaats werd bezaaid met traangasgranaten en de kinderen beschoten, onder meer met een soort kleine kogeltjes die pijn veroorzaken maar – tenminste als ze niet in de ogen terechtkomen –, geen erge verwondingen veroorzaken. De kinderen haastten zich halsoverkop, over de muur, de speelplaats uit. Enkelen gooiden, uit razernij, met stenen naar de militairen. Onze woordvoerder was de mitrailleur van de eenheid. Hij beschikte, als enige, alleen over "life-munitie", echte mitrailleurkogels dus. Tot zijn opluchting kreeg hij

toen geen bevel om te schieten. Ik herinner me niet, of iemand gevraagd heeft, of dat bij andere, gelijkaardige gelegenheden, *wel* gebeurd is. Wel heeft hij gezegd, dat er, bij andere gelegenheden, “ergeren dingen” gebeurd zijn.

We kregen nog voorbeelden van opdrachten en hoe die uitgevoerd werden: markten die – vaak op een vergelijkbare manier zoals in het relaas hiervóór beschreven – gesloten werden vooraleer iedereen zich had kunnen bevoorraden, corruptie bij militairen,... . Onze woordvoeder is als Israëli een uitzondering, wanneer hij zich vragen stelt bij de manier van uitvoeren van die opdrachten (de opportuniteit van de opdrachten nog buiten beschouwing gelaten). Omwille van het feit, dat hij weigert, nog langer deel te nemen aan die schendingen van mensenrechten, wordt hij af en toe tot een effectieve gevangenisstraf veroordeeld. In Israël is hij een maatschappelijke outcast. Dat is de prijs die hij betaalt voor zijn consequente houding.

“Breaking the Silence” (“De stilte doorbreken”) is een vzw die dergelijke militairen steunt en in verband met de mensenrechtenschendingen door het Israëlische leger, probeert te doen, wat de naam suggereert. Ik vroeg hem, of de advocaten van die militairen de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, en andere wettelijke normen van een hogere orde dan de Israëlische dienstplichtwet, dan niet inroepen bij de rechtbank. Een advocaat voor iemand die voor een militaire rechtbank moet verschijnen? Nog nooit van gehoord. Het begrip “mensenrechten” is die kinderen, bij het verlaten van de middelbare school, trouwens totaal onbekend. We spreken over een land, dat zich in de 21ste eeuw tot de ontwikkelde landen en tot de democratieën wil gerekend zien.

.....

Zelfs de Joodse kolonist die wij gesproken hebben, kan je relatief gezien, als Israëli, bezwaarlijk een extremist noemen. Zijn opvattingen mogen dan wel extremistisch en racistisch overgekomen zijn bij ons reisgezelschap, humanistisch ingestelde burgers van een 21ste-eeuws, ontwikkeld land, de man zelf behoorde tot de velen die door de staat Israël van her en der aangetrokken werden en worden om kolonies te bevolken, en die nooit een andere “waarheid” gehoord hebben, dan dat daar voorheen alleen maar rotsen en braakliggend land waren waarmee de Palestijnen toch niets doen. En dat hij trouwens, op Bijbelse gronden, recht had op dat land. En dat we toch niet mochten vergeten, dat het Joodse volk nota bene de Holocaust meegemaakt had! (*Het Holocaust-argument werd tegenover mij naar boven gehaald bij het naar buiten gaan – noot ten behoeve van de reisgenoten die zouden opmerken, dat hij of zij zich niet herinnert, dat dat argument aan bod gekomen is – Jan VH*). Het vervuild water dat de kolonisten, op de flanken van één van de vele heuvels die zij ingenomen hebben en nog aan het innemen zijn, op geregelde tijden via een rioolbuis laten afvloeien op het beetje land beneden de heuvel, waar Palestijnen nog trachten wat aan landbouw te doen, is volgens hem draineringswater. Daarmee is de zaak naar zijn opvattingen dus in orde. En alles wat de Palestijnen aangedaan wordt en door geen zinnig mens goed te keuren valt, vindt hij “spijtig”.

.....

In de vluchtelingenkampen en in de oude stadsgedeelten van sommige steden zien we de foto’s van de “martelaren”, mensen die op één of andere manier in de strijd tegen de bezetting omgekomen zijn.

Men wijst ons de plaats aan, waar één van hen om het leven gekomen is: een jongetje dat op een morgen, tijdens de ramadan (de islamitische “vasten”, tijdens dewelke alleen vóór en na zonsondergang mag gegeten worden), met veel tromgeroffel en hoorngeschal of zoiets (ik herinner me de precieze vorm van lawaai waarover het ging niet meer) aankondigde, dat het tijd was om te ontbijten. De Israelische militairen dachten, dat hij het sein gaf voor een opstand of zoiets, en hebben hem zonder enige vorm van verwittiging doodgeschoten.

Er is daar tussen die foto’s van martelaren ook ergens een keurige, goed onderhouden gedenkplaat. Dat was in het oude stadsgedeelte van Jenin, denk ik. Voor een Palestijnse familie die door de Israëlische militairen uit hun huis gehaald werd en uitgemoord. “Never forgive, never forget” staat er (vergeef nooit, vergeet nooit). Boven de ruïnes van door de Israëli’s vernielde huizen zien we een vlieger hangen. Ooit zal er toch eens moeten vergeven worden.

Het is een uur of twee, drie in de namiddag. We komen aan de plaats in het vluchtelingenkamp, waar onze gids-van-de-dag en zijn ganse gezin de nacht voordien uit zijn huis gezet zijn door de Israëlische militairen. Ze kwamen iemand in het huis ernaast arresteren. Het zoontje van een jaar of vier, vijf, dat

midden in de nacht ontwaakte met een geweer op hem gericht door een soldaat, wordt ons getoond. Het kind is net ontwaakt. Hopelijk was het een verkwikkende slaap.

Al wie in het vluchtelingenkamp 42 jaar oud is of jonger, heeft nooit iets anders gekend dan een leven als vluchteling en onder bezetting. Enkele muren zijn beschilderd met beelden van de dorpen waaruit de mensen van het kamp verdreven zijn tijdens de "Nakba" (zie de inleiding van deel 1 voor de uitleg van dit woord). Men wijst ons de plaats (sorry indien het verhaal eentonig wordt) waar de mannen die het leven in het vluchtelingenkamp probeerden min of meer in goede banen te leiden, samen vergaderend, door een Israëliisch projectiel allen in één keer gedood werden.

Er hangen hier, tussen die foto's van "martelaren", natuurlijk ook de foto's van de ons van het TV-journaal bekende zelfmoordactivisten. Die handelen tegen de regels.

Verslag Palestinareis Dirk Demulder: http://www.bloggen.be/israel_palestina

Het is onbetwistbaar dat de Palestijnen - moslims en christenen - hebben geleden in het streven naar een thuisland. Meer dan zestig jaar hebben zij de pijn van verplaatsing verdragen. Velen wachten in vluchtelingenkampen op de Westelijke Jordaanoever, in de Gazastrook en in buurlanden op een leven in vrede en veiligheid dat zij nooit hebben kunnen leiden. Zij verdragen de dagelijkse grote en kleine vernederingen – die eigen zijn aan de bezetting. Laat er geen twijfel zijn: de situatie voor de Palestijnen is ondraaglijk. Amerika zal zijn rug niet keren voor de wettige Palestijnse ambitie voor waardigheid, perspectieven en een eigen staat.

De Amerikaanse president **Barack Hussein Obama** had het in Cairo op 4 juni 2009 over "een nieuw begin" met de moslims en de Arabische wereld. Maar zolang de bezetting en militaire operaties van de V.S. blijven voortduren in Irak, Afghanistan en Pakistan en de V.S. Israël blijft steunen blijven dit enkel holle woorden zonder daden! - <http://static.tijd.be/upload/toespraakobamacairo-155832.pdf>

5. CODIP-ACTIEF

1. Met het VPK op inleefreis naar Palestina en Israël!

Als waarnemer optreden in Palestina, de dagelijkse situatie met eigen ogen zien, Palestijnse en internationale organisaties ontmoeten, je solidariteit met de bevolking in woord en daad uitdrukken,...

Waar? Palestina & Israël: met o.a. bezoeken aan: Hebron, Bethlehem, Ramallah, Nablus, Jeruzalem, Jordaanvallei, Jenin, Sakhnin en Tel Aviv. Ontmoetingen met verschillende organisaties zoals het Palestijnse Rode Kruis, Ibdah, Zochrot, ...

Contact / meer informatie over deze reizen: Vlaams Palestina Komitee:

vpk@vlaamspalestinakomitee.be - Telefoon: 02 501 67 49 - Fax: 02 501 89 19.

2. **CODIP ontvangt geen subsidies of overheidssteun** en is geheel afhankelijk van vrijgevege bijdragen van sympathisanten. Indien u CODIP wilt steunen, kan dit steeds op rekeningnummer 000-1576647-09 van CODIP met vermelding van "steun voor CODIP". Voor deze giften kan CODIP een fiscaal attest afleveren vanaf 30 €.

CODIP-pers verschijnt vier keer per jaar: in januari, april, juli en oktober. Gratis als lid of per e-mail. 5 euro voor postverzending. VU: Myriam Vandecan, Ectorsstraat 19, 3400 Landen.